

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 6. lipnja 2012

[\[Video\]](#)

Obitelj – nada za čovječanstvo

Draga braćo i sestre, "Obitelj, rad, blagdan" bila je tema VII. Svjetskog susreta obitelji koji je proteklih dana održan u Milanu. Još su mi pred očima i u srcu slike i osjećaji toga nezaboravnog i čudesnog događaja, koji je Milano pretvorio u grad obitelji: obitelji iz čitavog svijeta, koje je povezivala radost vjere u Isusa. Duboko sam zahvalan Bogu koji mi je dao doživjeti taj susret "sa" obiteljima i "za" obitelj. Kod onih koji su me tih dana slušali našao sam iskrenu raspoloživost prihvatanja i svjedočenja "Evanđelja obitelji". Jer nema budućnosti čovječanstva bez obitelji; napose mladi, da bi naučili vrijednosti koje daju smisao životu, trebaju se rađati i stasati u onoj zajednici života i ljubavi koju je sam Bog htio za muškarca i ženu.

Susret s brojnim obiteljima s raznih kontinenata pružio mi je radosnu prigodu da po prvi put kao Papin nasljednik posjetim Milansku nadbiskupiju. Ondje su me toplo dočekali – i na tome sam im duboko zahvalan – kardinal Angelo Scola, prezbiteri i svi vjernici, kao i gradonačelnik i ostali predstavnici vlasti. Tako sam imao priliku izbliza doživjeti vjeru puka drevne Ambrozijeve biskupije, bogate poviješću, kulturom, čovjekoljubljem i djelatnom ljubavlju. Na Trgu pred milanskom katedralom, simbolom i srcem grada, zbio se prvi susret toga intenzivnog trodnevnog pastoralnog pohoda. U nezaboravnom mi je sjećanju ostao topli zagrljaj mnoštva građana Milana i sudionika VII. Svjetskog susreta obitelji, koji me kasnije pratio tijekom čitavog mog pohoda, na ulicama krcatim ljudima. To se mnoštvo razdraganih obitelji osjećajima dubokog dioništva na poseban način pridružilo izrazima ljubavi i solidarnosti koje sam odmah uputio svima onima koji trebaju pomoć i utjehu i muče ih razne brige, osobito obiteljima koje su najviše pogođene ekonomskom

krizom i dragim pučanstvima stradalima u potresu. Na tome prvom susretu s gradom htio sam prije svega progovoriti srcu vjernika Ambrozijeve biskupije pozvavši ih da žive vjeru u svom osobnom i zajedničkom iskustvu, privatno i javno, tako da potpomažu istinsko "blago-stanje", polazeći od obitelji, koju treba ponovno otkriti kao glavnu baštinu čovječanstva. S vrha katedrale Gospin kip kao da je širom raširenim rukama majčinskom nježnošću zagrljio obitelji iz Milana i čitavog svijeta!

Milano mi je zatim uputio jedinstveni i plemeniti pozdrav u jednom od najsugestivnijih i najznačajnijih mjesta grada, milanskoj Scali gdje su, pod nadahnućem velikih duhovnih vrijednosti i ideala, ispisane važne stranice povijesti ove zemlje. U tome hramu glazbe, note Devete simfonije Ludwiga van Beethovena izrazile su onu univerzalnost i bratstvo, koje Crkva neumorno iznova predlaže, naviještajući evanđelje; to je bratstvo nezadrživo provrelo u slavnoj "Odi radosti". I upravo na kontrast između tog ideala i drama povijesti, i na zahtjev za Bogom bliskim, koji dijeli naše patnje, referirao sam se na kraju koncerta, posvećujući ta razmišljanja brojnoj braći i sestrama kušanim potresom. Na završetku toga snažnog umjetničkog i duhovnog doživljaja, osvrnuo sam se na obitelj trećeg tisućljeća, podsjećajući da se u obitelji kuša po prvi put kako osoba nije stvorena zato da živi zatvorena u samu sebe, već zato da živi u odnosu s drugima; a upravo se u obitelji počinje paliti u srcu svjetlo mira da prosvijetli ovaj naš svijet.

Idućeg sam dana u katedrali do kraja ispunjenoj svećenicima, redovnicima i redovnicama kao i bogoslovima i sjemeništarcima, u prisutnosti brojnih kardinala i biskupa koji su došli u Milano iz raznih krajeva svijeta, slavio Treći čas prema ambrozijanskoj liturgiji. Tom sam prigodom ponovno potvrdio vrijednost celibata i posvećenog djevičanstva, tako dragog velikom svetom Ambroziju. Celibat i djevičanstvo u Crkvi su svijetli znak ljubavi prema Bogu i braći, koja polazi od sve prisnijeg odnosa s Kristom u molitvi i izražava se u potpunom sebedarju.

Trenutak pun velikog oduševljenja bio je zatim susret na stadionu "Meazza" gdje sam iskusio zagrljaj radosnog mnoštva mladića i djevojaka koji su primili ili se pripremaju primiti sakrament potvrde. Pomno pripremljena manifestacija, sa znakovitim tekstovima i molitvama, kao i koreografija, učinili su taj susret još poticajnijim i dojmljivijim. Mladima iz Milanske nadbiskupije uputio sam da poziv da kažu slobodni i svjesni "da" Isusovu Evanđelju, primajući darove Duha Svetoga koji omogućuju rasti kao kršćani, živjeti evanđelje i biti aktivni članovi zajednice. Potaknuo sam ih da budu zauzeti, osobito u studiju i velikodušnom služenju bližnjemu.

Susret s predstavnicima institucionalnih vlasti, poduzetnika i radnika, svijeta kulture i školstva milanskog i lombardijskog društva pružio mi je mogućnost istaknuti koliko je važno da zakonodavstvo i djelovanja državnih institucija budu u službi i da štite osobu u njezinim mnogostrukim vidicima, počevši od prava na život, koje se ne smije nipošto namjerno dokidati, i priznavanja identiteta vlastitog obitelji, utemeljenoj na braku između muškarca i žene. Nakon tog posljednjeg susreta posvećenog stvarnosti dijeceze i grada, uputio sam se na veliki prostor Sjevernog parka, na području Bressa, gdje sam sudjelovao na dojmljivom Slavju svjedočanstava pod naslovom "One world, family, love". Tu sam imao radost susresti tisuće

osoba, jednu dugu obitelji iz Italije i čitavog svijeta, koje su se već od ranih prijepodnevnih sati okupljale u ozračju slavlja i istinske obiteljske topline. Odgovarajući na pitanja nekih obitelji, koja su izvirala iz njihova vlastitog života i iskustva, želio sam dati znak otvorenog dijaloga koji postoji između obitelji i Crkve, između svijeta i Crkve. Veoma su me ganula dirljiva svjedočanstva bračnih drugova i djece s raznih kontinenata o gorućim temama našeg doba: ekonomskoj krizi, teškoći da se pomire radno vrijeme s vremenom posvećenom obitelji, širenju razvoda i rastava, kao i egzistencijalnim pitanjima koja se tiču odraslih, mladeži i djece. Ovdje želim podsjetiti na ono što sam rekao u obrani vremena posvećenog obitelji, koje je ugroženo svojevrsnom "premoći" posla i rada: nedjelja je dan Gospodinov i čovjekov, dan u kojem svi moraju biti slobodni, slobodni za obitelj i slobodni za Boga. Braneci nedjelju, brani se čovjekovu slobodu!

Na misi u nedjelju 3. lipnja, kojom je zaključen VII. Svjetski susret obitelji, sudjelovalo je nepregledno mnoštvo vjernika koji su dupkom ispunili područje zračne luke u Bressu, koja je postala malne velika katedrala pod vedrim nebom, također zahvaljujući prikazivanju divnih višebojnih vitraja s katedrale na pozornici. Pred tim nebrojenim mnoštvom iz raznih naroda koje je pobožno sudjelovalo u brižno pripremljenom bogoslužju uputio sam poziv da se izgrađuju crkvene zajednice koje će sve više biti obitelji, kadre odražavati ljepotu Presvetog Trojstva i evangelizirati ne samo riječju, već snagom življenja ljubavi, jer je ljubav jedina snaga koja može preobraziti svijet. Istaknuo sam nadalje važnost "trijade" koju čine obitelj, rad i blagdan. To su tri Božja dara, tri dimenzije našeg života koje moraju naći skladnu ravnotežu u cilju izgrađivanja društva s ljudskim licem.

Osjećam duboku zahvalnost za te veličanstvene dane u Milanu. Zahvaljujem svim vlastima, za njihovu prisutnost i suradnju u tome događaju; hvala također predsjedniku Vijeća ministara Republike Italije što je sudjelovao na nedjeljnoj misi. Ponavljam srdačni "hvala" raznim ustanovama koje su velikodušno surađivale sa Svetom Stolicom i Milanskom nadbiskupijom u organizaciji susreta, koji je imao veliki pastoralni i crkveni uspjeh te naišao na veliki odjek u čitavom svijetu. Taj je susret, naime, privukao u Milano više od milijun ljudi, koji su tijekom više dana mirno prolazili ulicama, svjedočeći ljepotu obitelji, nade za čovječanstvo.

Svjetski susret u Milanu je postao tako rječita "epifanija" obitelji, koja se pokazala u različitosti svojih izraza, ali također u jedincatosti svog bitnog identiteta: to je zajednica ljubavi, utemeljena na braku i pozvana biti svetištem života, mala Crkva, stanica društva. Iz Milana je čitavom svijetu upućena poruka nade, koja je srž živih iskustava: moguće je i radosno, premda u isti mah i zahtjevno, živjeti vjernu ljubav, "zauvijek", otvorenu životu; moguće je sudjelovati kao obitelj u poslanju Crkve i izgrađivanju društva. Neka s Božjom pomoći i posebnom zaštitom Presvete Marije, Kraljice obitelji, iskustvo doživljeno u Milanu donese obilne plodove na putu Crkve i neka bude zalogom sve veće pozornosti prema obitelji, koja je samo izvorište čovjeka i društva. Hvala!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana